

Algimantas Lyva

PILNATIS

poezija

APSVAIGIMAS

ieškodami stebuklingo pieštuko atradome surūdijusį kastuvą
apakę nuo ryškių spalvų į tranzitinius rėmus kalėme sidabro vinis
kad drobėse liepsnotų derlingi rugiai
ir užtvankų ašaros skalautų vyno plantacijas
pasidžiaugę medine molberto drąsa
it šernai iškniskime pastoralines pievas
kad gausiai užderėtų haliucinogeniniai grybai
ir neataušų baloje išvirtas mėnulis

ŠALIA PILIES

pajuodo bangos
tolimi atsivėrimai užtemdė upės vingius
įtaigiai rūdija iš vakarų atridentas vamzdis

LIŪDESYS

netyla žingsniai tolstantys į tamsą
sunku pavyti griūvančias sienas
delsia giedoti stogai
kai nukris paskutinė čerpė
nepakaks palinkėjimų
išsapnuotų
atvertų

KOMPIUTERIS

stikline lazda
atmuštas grožio pojūtis
neskauda
kai žiuri į monitoriaus ekraną
išgirdę baltą triukšmą
aplenkime tylos šauksmą
susemkime laidus
išlietus ant grindų
tik nereikia kaltinti parketo
nes lūžta ir tiltų atramos
palikdamos tuščias bangų duobes

TOSTAS

nepaviję snaigių
suklupome
nes neiškirsti žingsniai neteko ryškumo
ir kai pūgoje ištirps neįskaitoma kelio rodyklė
vyno taure pagreitinkime vėją
kad liktų daugiau vietos saulei
kad nesudužtų diena
ir vakaras palauktų nakties

FANTASTINIS ROMANAS

kažkur tolimame restorane
garavo rūgšti (acto ir sieros) arbata
įžūliai traškėjo sprangus akustinis metalas
ir nieko keisto
dar iki dugno neišgerta rauplėta partitūros nata
nesupjaustyti rauginti smuikai
nesuraikyti švininiai trombonai
neiškępta elektrinė gitara
◊
ant scenos vangiai šoko kėdės ir stalai
dar nevelu simetriškai ilsėtis
kuklūs pasiekimai neturi užgožti paslaptinių tikslų
tai kas kad pastatyti devintieji namai (skaičiuojant nuo galo)

pakeisti užkaltų durų vyriai
atsukti matinių langų varžtai
bet nuo lubų dar nenukrito stiklas
ant kilimo nesudužo veidrodinė tyla
kodėl
???

todėl kad įtartinai lengvai atspėta kita
į naują naktį nepanaši diena
ir ties užlenkto valgiaraščio kraštu
išbluko ryški slibino žvilgsnio dėmė

BARJERAS

yra tik viena kliūtis
užstojanti debesis
tai bejausmė tvora
iškilusi tiek
kad nudžiūtų
troškimų medis

LAIDA

atsigėręs ežero vandens
atgijo apmiręs saulėlydis
surinkti į pievų saujas
suspindo balzgani lietaus lašai

horizonto migla iki paskutinės padalos
sutrumpino žvilgsnio liniuotę

◇

tamsos maišai jau atrišti
į pakalnę virsta mediniai turėklai

LAIMĖS GEOMETRIJA

stačiakampiai langai išlaisvino dangų
negalvodami apie apskritimus
ratu sukasi debesys

◇

žiūrėdami į aukštus stogus
pamirškime piramides

HORIZONTAS

kiauri batai
išgėrė kibirą lietaus
liko tik metras asfalto
obuolys
šukė
į šviesų rytojų
nutįso makaronų šešėliai

MOKSLAS

užvertęs

biologines kojas

akademikas nudvesia

ateistine mirtimi

LOPŠINĖ

temsta

švelnūs žolės pirštai

supa grybų kepures

dangumi plaukia debesys

ir negali pabusti

PROGRESAS

kai laukinė baimė

virsta urbanistine laime

į mišką atėjęs žmogus

nemato medžių

AUŠRA

neverta debesyse

ieškoti aukštų kalnų

tik pušys gali
nugriauti rūko tvoras
ir pavyti mėnulį

KERAMIKA

sukasi tvoros
sienos žiedžia neįveikiamus kalnus
kai išdegs molis
ąsotyje neliks nė lašo vandens

trošku žiūrėti į lubas
nenukris laiminga snaigė
tik atsivers durys
į laisvą koridorių

LOPŠINĖ

ledine čerpių tarme
gieda skarda
snūduriuoja
geltoni žibintų šešėliai
varnos sapnuoja pienes

KELIAS

nesvarbu

lyja ar sninga

užuovėjos neieško pušys

<>

aukščiau asfalto nepakyla plentas

balose dvesia padangių žuvys

LEMTIS

atvirose pievose

liko tik akmenys

prarasto laiko ženklai

sunku

pametus seną sapną

sugrįžti pamirštais takais

KRANTAS

ant smėlio

žuvėdros pėda

it valtis ištraukta į krantą

sukasi vanagas ratu

aštrūs sparnai pjauna dangaus stiklą

◇

akių dugne tas pats smėlis

rūkas

paklydęs miške

KAS

neveža

tarp slibino dantų įstrigęs troleibusas

lėkšto anekdoto inspiruotas juokas

kubatūros vergai žiūri į dangų

ir negali pagauti net musės

ant betono sienos

ištatuiruota liūdna vienvės ataskaita

rūgšti diena įvardinta saldžiu sirupu

prisimink

kas užrakino duris

ir įkalino tave

AIŠKUMAS

dangus tik profilis

tik vaizdas iš šono

į kitą pusę žiūrinti akis

nudažę tik pusę sienos
netapsime žvaigždžių pilna statine
vis dar esame kambaryje
nors laukas žymiai platesnis

---

ir laisvas šuolis sumeluotas
tik dar nesuvaldyta žolė
maištauja duobės
ilgėja šešėliai
trumpėja žingsniai
auga tvora

VAKARAS

jau vėlu
parko vartelius
užtrenkė vėjas
nepasiduodu
ir vėl suradau
vaikystės takelį
į dangų

RYTAS

mėnulis sviedžia kamuolį
sudreba siena
atšoka tinkas
atviros plytos šiepia dantis
dar nepastatytas dangus
žemose gatvėse
pabunda oro pilys

IZOLIACIJA

išvarginti kaukių pantomimos
trokštame veikti
internetas tik linksmas košmaras
minčių ventiliacija

IZOLIACIJA II

neapsakomai tuščia
ir gatvėje ir širdyje
už lango pavargę namai
į sieną žiūri dulkės
nieko nėra
tik aš

IZOLIACIJA III

bespalvė gatvė

stiklas

pusę nakties užtemdė knygos

spintoje tik nuogi drabužiai

poezijai neliko vietos

slysta mėnulio dantys

dejuoja tinkas

virpa užuolaidos

kai suduš vyno taurė

į šukes sutelksiu mintis

IZOLIACIJA IV

negelbsti sienos

į langus krenta debesys

bet vis dar galima

pažvelgti į kiemą

ir laukti sniego

lietaus

IZOLIACIJA V

ant stogo varna saugo namą

izoliuotais laidais teka aukšta srovė

radijas gaudo tolimą stotį
atšipo dantys
atriekti nuo kepalų duonos
langai siurbia šviesą
stiklinėje laisvas dugnas
pilnas karčios žolės
seklu

IZOLIACIJA VI

iki soties atsigėrę
paprasto vandens
pirštais palieskime sieną
stebėkime kaip dega delnai
užgesinti nukirsto klevo sula

IZOLIACIJA VII

iki dugno du langai
trys arbatos coliai
nepaskęsi
neišplauksi
neskrenda kilimas
nepakils iki lubų

IZOLIACIJA VIII

už lango ilga juoda asfalto barža
gaudžia nušlifauta plokštelė
metalas skverbiasi į smegenis
slysta sienos
temsta lubos
į judrią veido mozaiką
smogia parketo zigzagas
kilimu rieda pamuštas žvilgsnis
yra kur slėptis

IZOLIACIJA IX

dar ilgai teks slampinėti kambariais
kol į nepavojingas šukes suduš viruso karūna
ir kai ant žiniasklaidos liežuvio
bus užklijuotas gydomasis pleistras
sužinosime
vaiduokliai jau nupirko visas kaukes
ir į gatvę galime išeiti net ir be galvos

IZOLIACIJA X

ragais
prabadęs debesis

į arbatos stiklinę nukrito mėnulis

IZOLIOCIJA XI

kai tris dienas nelyja
atslenka karštis
stiklinėje užverda vanduo
arbatoje ištirpsta cukrus
akis užlieja saldi migla

IZOLIOCIJA XII

ant stalo sausainiai
lentynoje knygos
nukirstos miške
vėsta arbata
porcelianas trukdo išsižioti
ir praryti save

IZOLIOCIJA XIII

bananų smūgiais paraginti
ištirpsime raudoname vyne
atrajodami nuvalkiotus lozungus
nuriesime po stalu
kaip beverčiai vitaminai

IZOLIACIJA XIV

tarp sienų
kvėpuojame nafta
dulkių smėliu
langai
skaidri apgaulė
sunku patikrinti
ar mes tikrai gyvi

IZOLIACIJA XV

prie stalo griaučių
laukiu kada išmes į gatvę
danguje vis dar dirba žmonės
gabena sniegą ir lietu
užmigau išgėręs gurkšni arbatos
nepatikrinęs ar užrakintos durys

IZOLIACIJA XVI

kartu su varlėmis
arbatoje skęsta miestas
ventiliuodami plaučius
vaiduokliai varsto duris
pakvieskime varnas į puotą
gyvenkime linksmi

IZOLIACIJA XVII

klimpstame į sienų liūną
arbatos stiklinėje skandiname tyliais valandas
tarpai tarp grindų lentų nutįsta bėgiais į sienas
pro atviras duris atrieda balta stotelė
delsiame atverti akis
keliauti į tamsią žvaigždžių šviesą

IZOLIACIJA XVIII

kaktusais užgalasti langai
slepia protesto riksmą
ypatinga laimė pralaužti lubas
nustumti stogą ir pavirsti lietumi

IZOLIACIJA XIX

mėnulis
lange įrėmino naktį
užliejo kambarį šviesa
nuo sienų atšoko išgąsdinti paveikslai
lunatikas pabeldė į duris

IZOLIACIJA XX

pamiršę gimtąją kalbą
praradę pinigus
judėsime svetimu miestu
nepadės švilpimas
gestai
rikšmai
šokis šaligatvyje

IZOLIACIJA XXI

kai stori albumai
paslėps jaunystės draugus
dvi akys
atras vieną mėnulį
nuskridęs ten
sužinosi
gyveni ne vieną kartą

BE LIETAUS

pasibaigė medžių atostogos
arbatos nėra
jau galima apversti tuščią stiklinę
ir laukti kada nuo stogo

pradės lašėti gaivi čerpių gira

STYGINIS KVARTETAS

jau nebereikia tvorų
ir haliucinogeninių grybų
sudygę bulvės čia pat
galima sėstis ant maišo
ir be ketvirčio smuiko
bei pusės fortepijono
išgirsti varnų riksmus
nes nėra gyvenimo
net iki mirties

BELAUKIANT LIETAUS

troleibusai tiesina kreivas gatvės
stiprybe alsuoja šaligatviai
stogai jau surinko debesų šukes
gyventi lengva
pamiršus vandens skonį

AIŠKUMAS

kai ritiesi į pakalnę
pajunti kad gyvenai teisingai

kad miškas tikrai žalias
ir vanduo neužverda be ugnies

PASLAPTIS

skrendame
kai garuoja arbata
skęstame
kai atšąla
apsąlame
kai nėra cukraus
ir nė vieno laimės atomo

RYŽTAS

sušlamėjo gluosnis
atsiduso akmuo
nėra laiškų
atverstų knygų
atkeltų laiko vartų
protėvių akys
saugomos slaptame muziejuje
todėl dar kartą nupieški pilį
ir būsi pagerbtas

AIŠKUMAS II

atmetę abejones
nesužinosime kas slepiasi už sienos
peršokę tvorą nepateksime į rojaus sodą
tik laukas išliks tuščias ir tiesus
neslėpdamas nei ežero nei girios

KELIAS

žingsnis ne kastuvas
nepakels velėnos
neatidengs auksinio smėlio
tik pakelės akmuo
nukirs mąstymą ir apsvaigimą

HORIZONTAS

jau atimtas paskutinis dilgėlės lapas
ir grybai iškeliavo toli toli
kur noksta šlifuoti arbūzai
ir svyruoja apgirtę klevai
abejodamas griūvančiais namais
suki saulės laikrodžio rodyklę atgal
kol pažaliuos akmenys
ir akyse suspindės užgesusios žvaigždės

STABA

žvilgsniu pastūmę debesis
šalin nuviję lietu
grožėsime bala
ilgėdamiesi remonto lauksime
kada mieguistos tvoros praras spalvas
ir bus pašalintas metalinis kioskas

DANGUS

už horizonto linijos
varnų nupieštas suolelis
liūdnu minčių atrama
ir tenka ilgai žiūrėti į sieną
kol ant grindų nukrenta akys
ir sustoja visi laikrodžiai

LOMBARDAS

ryte pabudę
užstatysime buvimą
ir be akcijos
pirksime laimės konservus
kad vakare užmigtum
nealkani

BELAUKIANT NAKTIES

kai dulkes siurbia langai
ir nepajudinami namai
užgožia debesis balkonais
verta ištiesinti taurių šešėlius

<>

nustoji galvoti
(vis vien nesužinosi kas stovi už durų)
nes tik vakare pageltęs vynas
smėliu užlies parketą

ABEJONĖ

krentame ne kampu
bet tiese
nubrėžta per du taškus
nepavyks smūgiu sulaužyti taisyklių
pažeminti geometrijos dėsnių
ir skrydis bus toks trumpas
kad nesuprasi
ar kritai
ar tik miegojai ant žolės

PRIGIMTIS

žiūrėdami į dangų
negalvokite apie žvaigždes
pamirškite kaukolę
skeletą
ieškokite mėnulio
trečiosios vėjo akies

LIETUS

pasislėpę
po plačiu debesų grybu
stebime
kaip į pakalnę rieda sunki bala
ir skęsta
varnų torpeduotas kioskas

IŽEMINTI

debesys
saugo keturias vėjo puses
jei užlipsi ant kelmo
nepavirsi medžiu
į dangų nekyla miško takai
aukščiau nėra tavo namų

IKVĒPIMAS

stalčiuje

nerasime rankų

kurios parašē liūdnas eiles

tik tušcia lapā

ir senā sulaužytā pieštukā

LOBIS

kai smaugia upēs kilpa

ir betonu slegia namai

atrāndi debesis žemus

ir šlapiā žolē

po lietaus

VAKARE

kai namo sugrįžti

uždegi elektros lempuțē

tušcia koridorių užpildai

savimi

ir vėl tas pačias sienas

atrāndi

NAMO

duris atvėrė vėjas

nuvijo senatvę

namo

sugrįžo vaikystė

KELIONĖ

lietus

nupieš tavo liūdną veidą lange

vėjas atplukdys debesis

ir tu lauksi

kada pušys pakvies tave

į šilą dainuoti

DAR NE DIENA

lopšinę gieda vėjas

sienas supa klevai

užmigs virš debesų

ant kiauro čerpių stogo

LIEPSNOJANTIS TEATRAS

užgaląsti nuoskaudų dilde
atšimpa jausmingi dalgiai
minčių dumble tą pačią melodiją
įkyriai kvaksi varlės
jau vėlu surūdijusiu laistytuvu
gaivinti svajonių gėles

---

sutaupę valandą arbatai
nusipirksime laimingą spektaklio bilietą
ir lauksime kada naują veiksmą
pradės greitoji sirena

PORTALAS

bala drumsto vandens stiklas varlių vitrina
sekliam dugne nukainoti akmenys
vitamininga žolė dumblinas alus
saugi riba nubrėžta troleibuso ratais
stabilia konteinerių talpa
šalin kanalizacijos grotas
gerkime rūgštų lietu
dugne visi lygūs ir laisvi

◇

pamiršę kietą asfaltą įžengsime į pelkę

sugausime pavargusį lapą
laimingą bilietą skrendantį virš liūno
pastumsime supuvusį kelmą
atkelsime vartus į tolimus žvaigždynus
kur sukasi planetos į kitą pusę

ŠVIESA

sunku sutarti su besistumdančiais minčių stulpais
vis dar norisi ramybės pasaldintos gurkšniu arbatos
žvilgsniu sušildytos sienos švelnaus pušų ošimo
ir jei nukristų bent viena žvaigždė
užsidegtų liūdno akys ir vėl būtų šviesu

◇

apvirsta labdaros karučiai aptemsta milinės pradurtos sausu šešėlio durklu
neturime rankų galinčių kiek toliau nuo asfalto intrigų pastumti nuliūdusį beržą
pabeldę į kopūsto galvą išgauti žalvarinį varpo skambesį
kai surimtės varnos atsivers vartai ir tuščiam lauke neliks nė lašo rasos
bejėgė tvora jau nesutūrės link stadiono bėgančių sraigčių

◇

kai trūksta mėnulio apšvietimo ir kiauro dangaus
kas geria lietų išpilstytą į aukštas langų stiklines
trys gurkšniai ištįsta judriomis skruzdėlių kolonomis
į vamzdžius suvyniotais blynais juodais laivyno makaronais
portretas ilgas raikytas batonas apipelijusi klaviatūra
lagaminas vėliava piliakalnio fortui pamestas pamatų akmuo

vėlu atbuline data išvykti iš nepakeliamai baltų ledynų

◇

ištuštėsime lietumi praskrieję virš oro uostų

pamiršti dėl oro stokos

apraudoti aukštų vandentiekio bokštų

PARKAS

sūpuoklėse svaigsta linksmas vėjas

jau neįdomu be tikslo lakstyti gatve

smėlio dėžėje statyti pilį

kibirėliu kepti šaltas bandeles

nepasigedę šuns sugrįšime į parką

kur loja skylėta tvora

čia lengva skaičiuoti varnas

pasvirti nuo vėjo

aplenkti vabalą

nuspirti sukirmijusį grybą

ir laukti žaislinio autobuso

KAI

kai sunkiasvoriai uodai

pramušę automobilių skardą siurbia benzina

nedera tuščiu kibiru grasinanti lietui

be teleskopo žvelgti į saulę

melo detektoriumi tikrinti duris

kai atvės rugiai

kokteilių šiaudeliais užlopę prakiurusį stogą

įkopsime į kopėčių rūką

paparčių plantacijoje skinti žiedų

NEMIGA

kai nuo vėjo naštos

linksta stogo sparnai

ir žaibo vargonais groja lietus

dingsta noras sode kasti žemę

ravėti aštrias piktžoles

tai kas kad nemiga beldžia į lubas

ir kvadratais išlankstyti langai

kviečia į lauką

verčiau žiūrėti į sieną

kol nukris visi paveikslai

ir mėnulio jūrose nurims audra

ATRADIMAS

virš debesų

baltas svajonių asfaltas

pasakų šalis

arčiau

nei ieškai

ATVAŽIAVOME

iškritę iš troleibuso stebėsime varnas

sukančias ratus aplink stiklinį kioską

nepasiekę dangoraižių langų

pažvelgsime į balos dugną

kur mirksta raiti batai

pasmerkti šuoliui per tvorą

<>

belaukiant žaibų

prailgs diena

liks tik šaligatvis

tiltas

paskendęs upėje

DRAUGAI

išpilstykime po lygiai debesis į stiklines

kad apgirstų bejausmis dangus

ir nuo stogo

senais lietaus vamzdžiais

tekėtų vynas

SUPRATIMAS

praktikuojant bėgimą aplink balą ratu
pamirštama tiesė
nubrėžta krentančiu klevo lapu
įžeminti smūgiu į nugarą
surinkame be balso
be balsių tampame atviresni
asfalto monologui

NAKTI

šiukšlėmis kvėpuoja tarpuvartės
varnos ant stogo augina rugius
šviesu
elektros lemputėms nereikia benzino
◊
nuo lietaus vamzdžių atsuksime varžtus
iš konteinerių surinksime ilgą troleibusą
ir riedėsime į parką
◊
sunkią valandą paguos
ryški alaus etiketė
šešiasstygė gitara

LAIMĖ

nors varnos rėkia

įkyriai ragindamos skraidyti

sudūžtame

atsitrenkę į orą

<>

surinkę liūdesio šukes

išliekame gyvi

nepakilę virš asfalto

betono

NEVERTA

ridenti į pakalnę lietaus statinę

girti rūką

mokyti pušis

mazgu

surišti nutrūkusią stygą

ir smėlyje ieškoti kritusios žvaigždės

<>

apibrėšime kreida slibino dantis kad nesikandžiotų dangus

kad aukštuose debesų bokštuose užmigėtų sakalai

ir uždrausti gamtovaizdžiai atvertų

žaičių užkaltus langus

DIENOTVARKĖ

sugausime numestą žodį aplipusį pernykščiais lapais
ir aulinių batų žingsniais dergsime gėlių pievas
artėdami prie laisvės vartų
išvengsime pušų dūrio į nugarą
pažadais besišvaistančių varnų

žvilgsnio ristele abejingai pro tamsius akmenis
atridentus iš tolimo klonio pažvelgsime į pastatus
kurie nugrius dar nepastatyti
kur sieniniai laikrodžiai bėga į ateities supirktuvę
kur juokdarys atneš šaltą pyragą
ir metalinės lydekos užplikins kvapią dilgėlių arbatą

žinodami apskritimo ilgį
išmatuosime trikampes sapno kraštines
nes nuolydžio kampai
šalti žemi neramūs

sulaužysime bemieges lovas
į laisvę išleisime balandžius
pagirdysime lietumi upes
kad dykumose auksu spindėtų smėlis
ir tyla surinktų liūdesio perlaužtus žodžius

◇

nežinome kurioje gatvės pusėje šviesiau
kur temsta granitas
kur niekas negali pabusti
nes pasiutęs dangus pakeitė veidrodžio atspindį
bežvaigžde troškimų gelme

PRIPAŽINIMAS

poetas it klevas nukirstas per pusę
nukritusių kankorėžių tarpe šnekina pušį
ir į kelmų taures pila auksinį smėlį

◇

kai eilės sutrumpėja iki vieno atodūσιο
ir ties praraja kaupiasi debesų tiltai
nelieka virtuoziškų pasakų
kur raudonos kepurėlės kepa blynus
ir alkani vilkai geria sidrą

◇

delsia dirižablio propeleriai
nes oras visiškai skaidrus
ir į pripažinimo aikštę
jau galima kristi be parašiuoto

AUKŠTIS

debesų dugne
neįžeminti dangoraižiai
ugnimi pašerti kaminai
rūke paskendęs miestas

kai trūksta tvorų
sunku apriboti judėjimo laisvę
apdairus funikulierius saugo laiptus
sušluotus į krūvą

išgirdus garlaivio sireną
negaila bibliotekose pamestų akvariumų
į tolimą kelionę išplaukusių žuvelių

PRIEŠ AUDRĄ

ramu
delsia audra sunokti žaibu
apeiti miestą ratu
nulaužti paklydusį medį
snaudžia ant šono apvirtęs meduolis
už debesų sienos lietaus laukas
žalia pievų arbata

POTVYNIS

į tolį į upės alkūnę į ištiestą vandens ranką

į žaibo žodžius pakartotus prieš audrą

kad nepaskęstų gatvė

kad atplauktų iš lentų sukalti troleibusai

ir ant asfalto išdygtų morkos

◇

griežia stogų skarda šoka čerpes

šokoladu užlietas šaligatvis plukdo radijo stotis atgal

skrenda automobiliai autobusų stotelėse ūkia traukiniai

nedrįskite galynėtis su elektros stulpais

prašyti katerio

nerti į balos dugną

AIŠKUMAS

lengvi žuvėdrų skydžiai

oro balionais išmatuoti atstumai

dunda debesų bėgiai rieda bangos be ratų

atspindėtas debesų be akmenų naštos

skrisi it pienės pūkas

nutolsi nuo molo

už horizonto atšipęs audros dalgis

liūtis

DIENA

debesų parketu čiuožia lėktuvai
baltomis linijomis aižėja dangus
tarsi akmenys svyruoja beržai

<>

gale lauko ežero takas
batai pamerkti į smėlį
žuvis išbridusi į krantą

MIGLA

kai vaikystės sąsiuvinuose
nelieka pieštukais nuspalvintų namų
krūmų žiūrinčių į griūvančią vienuolyno sieną
apraudama lemtis ir atraminės džiaugsmo spalvos

<>

girgžda akmeninių durų vyriai
neatidaromi aplinkkeliai spindi paprastu žvyru
tolsta stogų skarda sulopytos valtys

<>

užpūsti žvakę teks patiems
liks tik paskutinis apskritimas nutrūkusi skrydžio orbita
lauksime dar vieno spektaklio gyvatvore aptvertos scenos
kaktusų išdygusių duobėtoje palangėje

KONCERTAS

marmuru spindi ežeras
kirai gelbėja skęstančius debesis
jau neliko vyno pagirdyto rytiniu rūku
apsvaigę nuo saulės
suderinsime gitaros stygas
pakviesime pušį padainuoti
kad pralinksmėtų gluosniai
ir liūdni prisiminimai netektų galios

TIKSLAS

kai pabos tamsa
asfalto duobėje užkasime ratus
ir iki užburtos pilies sienos
coline liniuote išmatuosime aukštą atstumą
kad vaiduokliai aplenkę naktį
stebėtų tolimą salą
žolėje skęstančius akmenis
<>
ir kai žvyro karjere
ruduo atspausdins Beverčius klevo lapus
paviję lauko varnas skrisime į debesis
kur jau neliko
riboženkliais aptvertų žvaigždžių

JŪRA

aplenkdami oro duobes
artėjame prie valčių
visai netoli molas
brendantis į tą patį krantą
ir niekam nereikia horizonto
debesimis užlietos jūros
baltos žuvėdrų bangos

LAIKAS

kai išįsta eglės šešėlis ir aptemsta žolė
neverta miško aikštelėje ieškoti durų
priešintis debesų apgaulei
seni alksniai neranda girioje paklydusių žaibų
nulūžusių saulės laikrodžių rodyklių

laikas griauna patiklias prisiminimų tvoras
gesina pasitikėjimo laužus
atranda degtukų dėžutę
nedegančią knygą

įpusėjus neparasytai dienai
išmetę rašiklį
atvirsime balta drobe

NEMIGA

kai žalsvos užuolaidos supa sienas
naktis nukanda mėnulio nosį
kad plokščia žemė apvalėtų
nesustabdomai
lengvai

◇

stiklinės dugnas aptvertas smėlio tvora
it buteliai nusenka atkimšti žodžiai
vandens molekulė lengva
išgerta rieda it golfo kamuoliukas
virsta per pusė sulenkta kėdė
iki lubų pakyla drumzlinas žvilgsnis

◇

jau atmesti kaltinimai troleibusams
kad gatvės neišsibėgiotų po pievas
ir nesulinktų aukšti stogai
palaikantys debesis

SLĖNIS

šviesa užgrobė naktį
žvaigždėmis užtvindė dangaus kelius
gale lauko liūdnas mėnulis laukia saulės
debesų paraštėse liko piliakalnis ir upė

nepastebėta obelis

NERIMAS

negelbsti rytas

už debesų neįveikiama šviesa

diena tik prasidėjo

ir kaip toli iki lauko pabaigos

ten laukia tamsi giria

ežeras paslėptas krūmų

vikri žuvis

gili banga

paskendęs dugnas

AUDRA

kai į debesis atsitrenks žolė

ir šešėliai paryškins naktį

žiūrėkite į laužą

šviesą

išmatuotą liepsna

pakviesti į vėjo puotą

laukite kada žiema

pievas nudažys baltai

ir bangos ledu užkals pakrantę

žibais pragys Perkūno paukščiai
ugnies Lietuvoje sudegs belapė pušis
ištirps
lauke paklydęs akmuo

TIKRIEJI NAMAI

kai šviečia saulė spindi pamestas raktas
sunku atrakinti neužkaltus debesis
neradusi vartų per sieną lipa žolė
ir kai užgęsta šviesa
paskęsta prarasto namo šešėlis
stogo aidas paklydęs lauke

įstrigus minčių spūstyje
negelbsti šviesą lenkiantis greitis
beieškant kelio į dangų ilgai tenka laukti lietaus

LUNATIKAI

virš stogų pakibę debesis
moline čerpių liniuote matuoja mėnulio žingsnius
nei mirę nei gyvi kyla dūmai į dangų
džiazuoja latakų vamzdžiai šoka laimingi kaminai
iki skardos krašto tik pusė pėdos

ties atbraila džiugi bedugnė saugus asfaltas
kiek aukščiau
lietaus kopėčios bebaimė tamsa
aukšti varnų sparnai

ARBATOS CEREMONIJA

rašalo batai brenda sausa upe
lūžta nupiešti pieštukai
tuščiame lape
suraskite kibirą lietui pagauti

sliūkina tingūs meduoliai
apvalėja stiklinės
rieda smėlio statinės
gęsta suklastoti gimtadieniai
temsta kreivi veidrodžiai
lieka tik sutemų žvaigždės
teleskopai nutaikyti į dangų

ATRADIMAI

kopėčios remiasi į sieną
bet nelipa į viršų
lipa kitas
kurio nepažįsta nei medis

nei akmuo nei metalas

rūkas iki pat miško tiesia miglotus tinklus

bet negaudo nei skruzdėlių nei pušų

pakanka nurimti sustoti

ir nuseks ežeras

išgertas vėjo

TIKSLAS

lauko kraštas tik miškas

už horizonto kelias

kurį sunku atrasti

smagu paklysti

apsvaigus nuo uogų ir grybų

delsia upės

stoviniuoja ežerai

tik akmenys laukia

pirmojo žingsnio

AIŠKUMAS

tik pabudę

tarsi iš naujo

atrandame senas sienas

ir jau sunku užmigti

nes vėjas vis dar pučia
į tą pačią pusę
iš kur ateina naktis

ILTIS

laisvam žingsniui neliko vietos
į dykumas tiesiame kelius
atgal į ištakas teka sunkus vanduo
nepajudinę lauko akmenis
nepagausime griūvančios duobės
ir kai lietus atneš arbatos stiklinę
žarijų take pavysime debesis
kad šalia tiltų vėl augtų pušys
ir žuvys į žolę mestų tinklus

KELIONĖ

džiūsta pušys
beteisiai debesis tapo fantomus
sunku šnekėti su beržu
lietumi užgesinti minčių gaisrą

<>

lauke
daug erdvės akmenų laisvei
galima keliauti bet kur

žvyrkeliu
be vėjo krypties

.TIK DIENA

po lietaus
medžiuose slepiasi audra
varnos buria juodą sparnų šoki
ir ieško pamestų vėjo batų
baloje skęsta kiauras mėnuo
dugne nėra saulės
tik tyras vanduo

VILTIS

kai nepavijęs gatvės stulpų
iki paskutinės padalos sutrumpės šaligatvis
neišgelbės metaliniai kiosko vitražai
tiesi skardinių kompozicija

◇

troleibusas pametė batus
asfaltu bėga pirštai
šaltas lietus kviečia rėkti
kol užkims stogai
ir iš akių pradės kristi varlės

TEMSTANT

naktis varsto debesų langus
kamuoliniais žaibais žaidžia svirpliai
sunku kaminais išmatuoti stogo šešėlių
minkštomis čerpėmis apauti lunatiką
mėnulio paminklui pakeisti galvą

arbatos stiklu užtemdę sieną
nugrimsime į sapno dugną
žiemoti

STADIONE

nepasiekę finišo
ant bėgimo takų jau krenta pageltę lapai
brisdami debesimis
degtukų dėžutėse nešime snaiges
išvengę atšipusių šaligatvių
globosime laiptus ir sienas
laukdami nepaskandinamo mėnulio
lietaus pažadais užtvėnksime upę

ATRADIMAI

kiek giliau panirus į žolę sutrinka rega

apskriti akmenys nutolsta kvadratais

ilgais dilgėlių grioviais

sudužusiais butelių stebuklais

<>

po vanago sparnu banguoja ežeras

supasi lietumi pagirdytos valtys

neverta ganyti uodų laukti kada užtems pieva

ir tvora padalins žvilgsnį į dvi lygias dalis

<>

liūdna kai nekinta debesų spalva

ir nežinai apie ką šneka varnos

slysta mintys delsia sustoti nepatikrintas dangus

sutrikus nereikia girtis aukštais krantais

hamaku kabančiu magneto poliuose

DURYS

grindys plukdo batus delsia meluoti langai

aplink stiklinę bėga skruzdėlė

į bokalą byra ledo gabaliukai

stuksena pieštukas

skrenda musė

<>

tamsus dvejonių šulinys belapis dykumų kelias

žalios pušys neįbrenda į smėlį

parimęs ties laukine obelimi miražo laukia lietus

pakviesti atostogauti pelkėje prabilkime paukščių kalba
ir laukime kada užgiedos sparnuoti krokodilai

◇

nėra aplinkkelių į laisvę nepasiekę dangoraižio stiklo
į užgesusias aukštakrosnių akis svieskime ledinukų saują
kad ilgi agurkų korpusai ištįstų oro balionais

◇

užmigsime debesyse
naktis neužklumps ryte
nes pievoje palikome atviras duris

DANGUJE

žąsų trikampis be kraštinės
be ateivių žemė plokščia
į tą pačią pusę sukasi plokštelė
kartodama pabodusias dainas
laisvame kalėjime
tik grybų tiltai kelia į kitą pusę

NETIKRAS PAVOJUS

laukais ir kloniais
pametę medinius dviračius
skuodžia lapuočiai
nepasislėpsi nei grioviuose nei debesyse

tuoj sprogs vasara
ir ant žolės pabirs geltoni lapai
tik amžinai žalios pušys žino ir laukia
antro pavasario sprogimo

PILNATIS

girgžda beržas
asfalto dainas gaudo vėjas
nesutramdoma žolė kelmais aria pievas
akrobatai vorai tiesia tiltus
kad būtų lengviau įveikti upes
ir grybai aplenkę oro duobes
saugiai virstų į griovį

Vilnius, 2020 m.